

[Stamp]

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD NOVI TRAVNIK

BROJ: 06 0 U 010056 16 U

Novi Travnik, 30.01.2017. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Lazarela Porić, predsjednica vijeća, Senad Begović i Darmin Avdić, članovi vijeća, uz sudjelovanje Slađane Dujo, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency international u BiH, Gajeva 2 – Banja Luka, zastupana po i, protiv tuženog JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje, radi poništenja akta tuženog broj: 91-2016 od 03.10.2016. godine, u upravnoj stvari pristupa informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 30.01.2017. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava i poništavaju rješenja direktora tuženog JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje br. 91-2016 od 03.10.2016. godine, kao i rješenje tuženog br.72-2016 od 24.08.2016. godine i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Aktom koji se tužbom pobija odbijen je prigovor tužitelja izjavljen protiv rješenja tuženog br. 72-2016 od 24.08.2016. godine kojim rješenjem je odobren zahtjev tužitelja za pristup informacijama od 28.04.2016. godine na način da dana 23.09.2016. godine u 11 sati može u prostorijama tuženog izvršiti neposredan uvid u traženu dokumentaciju.

Blagovremeno podnesenom tužbom, koja je zaprimljena kod ovog suda dana 21.11.2016. godine, tužitelj je protiv osporenog akta tuženog pokrenuo upravni spor. U tužbi navodi da je u svom zahtjevu tražio pristup informacijama tj. tražio dostavu informacija koje su pod kontrolom ovog organa — Kopije svih ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga, zajedno sa pripadajućim aneksima svih zaključenih ugovora, koje je preduzeće zaključilo u bilo kojem od Zakonom predviđenih postupaka u toku 2015. godine, te Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u preduzeću, kao i spisak svih zaposlenih u ovom preduzeću koji su u radnom odnosu, nezavisno od vrste i trajanja ugovornog odnosa. U tužbi ističe da tuženi u osporenom rješenju navodi da traženu dokumentaciju nije dostavio isključivo zbog velikog obima dokumenata i nejasnoće tražene dokumentacije, iako to ne predstavlja razloge zbog kojih se može odbiti dostava tražene dokumentacije, jer ti razlozi nisu

navedeni u članu 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH. Također navodi da osporeno prvostepeno rješenje nije doneseno u skladu sa odredbom člana 14. st.2. Zakona o slobodi pristupa informacijama u kojem su izričito navedene tri mogućnosti koje trebaju biti navedene u rješenju, a za koje će se mogućost odlučiti određuje podnosilac zahtjeva a ne organ. Predlaže da ovaj sud tužbu uvaži i poništi osporeno rješenje.

U odgovoru na tužbu tuženi navodi, da je tužba tužitelja neosnovana, te u bitnom ponavlja navode iz osporenih odluka. Predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Nakon što je ovaj sud ispitao zakonitost osporenog upravnog akta u granicama zahtjeva iz tužbe, vezano za razloge tužbe u skladu sa članom 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine F BiH“ br. 9/05), ovaj sud je zaključio slijedeće:

Tužba je osnovana.

Iz podataka u spisa predmeta proizilazi da se tužitelj dana 28.04.2016. godine obratio tuženom sa zahtjevom za pristup informacijama, u kojem traži dostavu informacija koje su pod kontrolom ovog organa - kopije svih ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga, zajedno sa pripadajućim aneksima svih zaključenih ugovora, koje je preduzeće zaključilo u bilo kojem od Zakonom predviđenih postupaka u toku 2015. godine, te Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u preduzeću, kao i spisak svih zaposlenih u ovom preduzeću koji su u radnom odnosu, nezavisno od vrste i trajanja ugovornog odnosa. Postupajući po ovom zahtjevu prvostepeni organ je rješenjem br. 72/2016 od 24.08.2016. godine odobrio tužitelju zahtjev za pristup informacijama od 28.04.2016. godine na način da dana 23.09.2016. godine u 11 sati može u prostorijama tuženog izvršiti neposredan uvid u traženu dokumentaciju. Na ovo rješenje tužitelj je blagovremeno uložio prigovor u kojem navodi da mu je samo omogućen uvid u tražene informacije, ali da mu nije omogućeno da izvrši umnožavanje traženih informacija o njegovom trošku i da mu se iste proslijede, te je shodno tome navedeno rješenje suprotno odredbi člana 14. st. 2 Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH. Odlučujući po žalbi na ovo rješenje drugostepeni organ je rješenjem br. 91-2016 od 03.10.2016. godine odbio žalbu tužitelja. Imajući u vidu ovakvo činjenično stanje i cijeneći navedene zakonske propise ovaj sud nalazi da je tužba tužitelja osnovana.

Odredbom člana 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH („Sl. novine br. 32/01 i 48/11“) je propisano da "Svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da te informacije saopći. Pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uvjetima utvrđenim ovim zakonom.", dok je odredbom člana 14. st. 2. istog Zakona propisano da „Kada nadležni javni organ odobri pristup informaciji u cijelosti ili djelomično, rješenje o tome dostavlja podnosiocu zahtjeva. Navedeno rješenje sadrži: 1) obavještenje o mogućnosti osobnog pristupa informaciji u prostorijama nadležnog javnog organa; 2) obavještenje o mogućnosti umnožavanja informacije i o troškovima umnožavanja, uz napomenu da se umnožavanje informacije omogućava nakon izvršene uplate. Kada je umnožavanje informacije neuobičajeno složeno ili dugotrajno, umnožavanje se omogućava podnosiocu zahtjeva u vrijeme koje je prihvatljivo i za podnosioca zahtjeva i za nadležni javni organ i/ili 3) priloženu kopiju tražene informacije, kada se ista osigurava besplatno u smislu člana 16. ovog zakona”.

Imajući u vidu da je predmetnim zahtjevom za pristup informacijama tužitelj traži upravo kopije svih ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga, zajedno sa pripadajućim aneksima svih zaključenih ugovora, koje je preduzeće zaključilo u bilo kom od Zakonom predviđenih postupaka u toku 2015. godine, Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u preduzeću, te spisak svih zaposlenih u ovom preduzeću koji su u radnom odnosu, nezavisno od vrste i trajanja ugovornog odnosa, tada se je rješenje tuženog shodno citiranoj odredbi člana 14. st. 2 Zakona moralo sadržavati i obavještenje o mogućnosti umnožavanja informacije kao i o troškovima umnožavanja.

Budući da rješenja tuženog nisu sadržavala mogućost da se izvrši umnožavanje informacija shodno odredbi člana 14. st. 2. Zakona o pristupu informacijama, to se osporena rješenja pokazuju kao nezakonita, te će tuženi u nastavku postupka otkloniti navedene nedostatke, nakon čega će donijeti pravilnu i zakonitu odluku, a za koju će dati jasno i potpuno obrazloženje.

Imajući u vidu naprijed navedene razloge, ovaj sud je na osnovu člana 36. stav 1. i 2., a u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima tužbu tužitelja uvažio, poništio rješenje tuženog, kao i rješenje prvostepenog organa i predmet vratio prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

Zapisničar:
Slađana Dujo s.r.

Pravna pouka:
Protiv ove presude žalba nije dopuštena.

Predsjenica vijeća:
Lazarela Porić s.r.

Lazarela Porić